

III. évfolyam, 50. szám.

Előfizetési árak helyben és vidéken:

Egy évre - - - - - 12 korona
Félévre - - - - - 6 korona
Negyedévre - - - - - 3 korona
Egyes szám ára - - - 8 fillér.

Telefon szám 6.

HATÁRŐR

UJVIDÉK,
1907. május 10, péntek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Ujvidék, Ferencz József-tér.

Kéziratokat nem adunk vissza

Megjelenik szerda, péntek
és vasárnap reggel.

AZ ORSZÁGOS FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT DÉLVIDÉKI HIVATALOS LAPJA

Lapvezér: Teleki Árvéd gróf.

A termés képe.

Makó, május 6.

Tavaly ősszel, a jó aratás után sokfelé arról álmodoztak, hogy a buza ára felmegy husz koronára. Az álomnak az az óhajta volt az alapja, hogy a sok buzának jó ára legyen. Műkifejezéssel élve: üssön be egyszer alaposan a termés. A buza ára csak most közeledik az álmodott ár felé, de most nem igen akad sem mezőgazda, sem agrárpolitikus, aki az álom megvalósulásának örül. Mert ez a majdnem megközelítő husz koronás ár nem a tavalyi termés diadalmas értékesítését jelenti hanem az ideai termés szomorú értékelését. Az a nagy buzaár nem az agrárius megállapodás érvényesülését, hanem a mezőgazdaságot fenyegető veszedelemtől való aggodalmat jelenti. Ez az aggodalom nemcsak a spekulációnak ad irányzatot, nemcsak a gazdaközönséget izgatja hanem az egész nemzetet is szorongatja. Nincs olyan politikai izgalom — amely a magyar nemzeten úgy el tud uralkodni, mint a rossz terméstől való félelem.

A termés kiáltásai egyelőre sanyaruak. A hivatalos jelentések a magánértesülések nem biztatnak jóval. A tél rendellenes volt a tavasz megkészt és késve érkezett garázdálkodott. Az országos eső, amely a példaszó szerint mindennel felérő áldás, — ezuttal országos csapás volt, téli vetés megrothat, rovarok is pusztítják, sok helyütt a tavaszi munkával végzetesen megkészték. A folyók, patakok megdagadtak, kiáradtak, a belvizek is elárasztják a földeket. A gazdák komoran lesik a fejleménye-

ket s már sűrű fekete festékekkel festegetik a perspektivákat. Elment az emberek bizakodó kedve, reménykedő tehetsége. Talán tuloznak, mert hiszen a gazda még akkor is sötétlátó, amikor a verőfény vakítja s mert a pesszimizmusra hajlandó ember mindennek a végét látja, ah a kezdet nem válik be, de bizonyos, hogy eddig minden illetékes helyen aggodva néznek a termés elé.

Bizunk benne, hogy az időjárás még sokat jóvátelhet, ha már sokat rontott. Nem májusi esőt, hanem májusi verőfényt óhajtunk. Olyant, amely az elmaradt vegetációt fejlődésében siettet s amely a már bekövetkezett károkat apaszthatja. *Bizonyosra vesszük, hogy a földművelési minisztérium s a gazdasági egyesületek nem sajnálják a kisgazdától a kioktatást, azt a felvilágosítást s a segédelmet sem, hogy a remélt kedvező időjárás kegyelméből hogyan is csökkenthesse a garázda tavasz okozta károkat.*

Száz okuk van az aggodásra, de kapaszkodjunk bele a reménykedés kevés ohaiba. Az idő megváltozott, a meteorológiai intézetek jóslása biztató. Hátra van a május, a tavaszi energia igazi ideje. A természet nemcsak a kártevésben szertelenkedhet, hanem a kárpótlásban is. Lehetetlen nem reménykednünk, amíg a reménykedés ideje végkép el nem mult. Kell is reménykednünk, mert nem merünk, nem tudunk beletekinteni egy rossz termés perspektívába. A megélhetés már most is keserves problémája a magyar polgárnak, ugyan hogyan oldaná meg ezt a problémát akkor, ha az egész országra szükség szakadna? Ne is gondoljuk vé-

gig ezt a gondolatot, hanem bizzunk az időjárásban. Mi egyebet is tehet jó időben, rossz időben az olyan ország, amelynek gazdasági ereje a felhők tornyosulásától függ?

Emlékezzünk vértanuinkról.

Szobrot gr. Leiningennek.

Idegen név, idegen a nyelve is, de magyar a szive, magyar a jelleme! Neje és gyűgő gyermekei magyarrá tették érzését, magyarhont vallotta hazájának és vértanuhalt halt érte.

Ha más érdeme nem volna ennek az európai királyi családokkal rokonságban állott férfinak, csak az, hogy midőn Magyarország igaz ügyétől eltántoritani akarták, ő azt felelte: „megesküdtem az ország alkotmányára, a haza zászlajára, adott eskümet meg nem szegem“, már ez is tiszteletet biztosítana számára.

Nem szegte meg! Nemesen, büszkén halt meg alig 30 éves korában.

Oh magyar szabadság! az ifju Frangepán Ferenc óta hány ily ártatlanul kioltott ifju hős véreből táplálkozol te!

És te magyar nemzet! hányszor feledd el szabadsághőseidet!

De most . . . mintha tisztultabb volna a léghő, nemesebb a nemzeti érzés, ébredj tehát álmaidból, hálád és kegyelet adóját siess leróni . . . mig nem késő.

Allítsuk föl ennek a hősnak is a szobrát, Törökbecsén, ahol e hazát magáénak vallotta először, ott, ahol nagylelkű nejét, alig gagyogó kis gyermekeit el kellett hagynia, ott azon a vidéken, ahol katonai erényeit bemutatta.

A 13-ak mindegyikének szobrot kell emelni, most a mienken van a sor. Szobrot, mely hirdesse a hősök dicsőségét, tanítson hűségre, tántoríthatlan hazaszeretetre; szobrot, mely hirdesse a magyar nemzet háláját, nagylelkűségét és kegyeletét; szobrot, mely jel-

Vári Szabó János jelentése.

— A Határőr eredeti fárcája. —

Irta: Szász József.

Őrnagy ur Drupkovicz, a zászlóaljparancsnok összetűzött a gyakorló téren kapitány ur Komorovcsákkal.

Mind a két kezével hadonászott és torakszakadtából kiabált a kapitány urra. Ez a nagy erős ember pedig némán, mozdulatlanul állott, csak a szeme villámlott olykor félelmetesen.

De nem ijedt meg ettől a kis köpcös őrnagy. Jól tudta, hogy a század előtt nem felesel vele a kapitány ur, mert akkor veszve van. Szolgálatban a front előtt nincs szava a kisebb sarzsínak. De ha nem tud uralkodni indulatain és szólni mer, olyan súlyos fegyelmi vétket követ el, melyért szigorú a megtorlás.

A kapitány ur szó nélkül tűrte a leckéztetést. Nem is hallotta tán: mérgében mit kiabált az őrnagy. Hogy a század rosszul van kiképezve, a legények nem értenek a fegyverfogáshoz, a marsról fogalmuk sincs s hogy tulajdonképpen nem is katonák, csak olyan közönséges civil hordák.

A legények csendes örömmel szemlélték az érdekes jelenetet. Először azért örültek mert ez idő alatt pihentek, másodsor pedig azért, mert most nem a kapitány ur szidja őket, hanem a kapitány urat szidják. És ebben volt egy kis

gyönyörűségük is, az, hogy ezentul legalább a kapitány ur is tudja, hogy nem a legédesebb érzések közé tartozik, mikor az embert ok nélkül a sárga földig leszidják.

Mert, hogy ok nélkül érte a leckéztetés a kapitány urat: azzal mindnyájan tisztában voltak. Tudták, hogy az őrnagy ur nem szenvedheti. Nem szenvedheti pedig a tavalyi hadgyakorlatok óta, amikor az őrnagy urat zászlóaljával együtt pocskra verte. Ezt a legénység is tudja.

De őrmester ur Solyom és a század tisztjei más okát is tudták az őrnagy haragjának. És ez az, hogy egy ízben bebizonyította kapitány ur Komorovcsák az ezredes ur előtt, hogy az őrnagy sohasem a reglama szerint intézi támadásait az ellenség ellen. Ráolvasta a paragrafust. Ezt a lefőzést nem tudja soha elfeledni. E miatt pedig kár neheztelnie.

Tudja mindenki a garnizonban, hogy kapitány ur Komorovcsák szóról-szóra elmondja a reglamának mind a négy kötetét azokkal az utasításokkal, magyarázatokkal együtt, amelyeket a közös hadügyminiszterek a porosz-osztrák háboru óta kötettszámra kiadtak. A kapitány ur maga az élő reglama, akit a tábornokok, törzstisztek, gyakorlatok idején minduntalan igénybe vesznek, megkérdéznek, hogy mit mond ebben, vagy abban az esetben a katonai reglama. És kapitány ur Komorovcsák soha nem jön zavarba. Szóról-szóra elmondja mindig a reglama utasításait az adott esetekre vonatkozólag. Hogy helyesen mondotta el, arról mindig meggyőződ-

hetik. Maga mellé inti a század trombitást. Ez köteles magával hordani mindig féltucat reglamát. Elveszi tőle, amelyikre szüksége van s megnézi, akkor nyugodt csak teljesen a lelkiismerete.

Amikor az őrnagy nagysokára befejezte a leckéztetést, ezzel fejezte be: Kapitány ur, többet foglalkozzék a századdal! Mától fogva megparancsolom, hogy a század délelőttönként is két órával többet execirozzon a rendsnél!

Kapitány ur Komorovcsák katonásan tisztelgett s mikor az őrnagy már vagy 200 lépésnyi távolságra elhaladt, oda állott a század frontja elé s nyugodtan így szólott:

— Fiaim, csak arra hallgassatok, amit én mondok. Én pedig azt mondom, hogy ma nagyon megvoltam veletek elégedve. Így viseljétek magatokat mindig. Most oszlojatok szét, gyujtsatok pipára, szivarra és a fák alatt az árnyékban pihenjétek. Ma nem lesz már execirozás.

Néhány pillanat mulva füstölt az egész század a fák alatt a hűvöben. Szivarra gyujtott a kapitány ur is s a legénységtől kissé távolabb leheveredett a zöld fűbe. Egyik felől lova állott mellette, másik felől a századtrombitás, kinek azt az utasítást adta, hogyha valami nagyobb-rangu tiszturat látna közeledni, csak fujjon bele trombitájával a fülébe.

Két pipa dohány is kiégett már, mikor jól kipihenve, jókedvűen hazafelé indult a század. Nem messze a várostól találkozott őrnagy ur Drupkoviccsal. Amint a kapitány ur meglátta,

képezze a magyar nép szabadságát, alkotmányát.

A magyar haza igaz fiaikhoz fordulunk segítségért, hogy legyenek gyámlóitok célunk elérésében. Nem kérünk nagy áldozatot, csak fillérekért esedezünk.

Kérjük e haza honleányait, ifjuságát, iparos és kereskedő világát, a nemzettest erejét képező városi és falusi polgárait, szedjék össze áldozati filléreiket és küldjék be nekünk.

És mi nem kételkedünk, hogy polgártársaink megértene bennünket, hogy nekünk kötelességünk e szobrot felépíteni ott az ország végvidékén, a hol osztályrészt jutott a sorstól, hogy mi örködjünk hazánk szabadsága, nemzetünk nyelve, államunk alkotmánya körül . . . itt kell felállítani intő példát, hogyha ismét megszólalna a vész harangja, vagy az Ó üzenete, hogy akkor mindnyájan ott legyünk!

Oh jöjj hát nemzetünk filléreiddel, hogy mentől hamarabb állhasson e szobor, mely bár néma ajakkal, de annál ragyogóbb fényugárral hirdesse a magyar nemzet szabadság- és honserelmét.

A gyűjtött összeget kérjük postautalványon a *Törökbecsei takarékpénztár részvénytársaság* névre, a gyűjtőleveket pedig még azon esetben is, ha adományok nem jegyeztettek volna, a gyűjtőíven levő cím alatt 1907. évi május hó 25-dikig beküldeni.

A szobor bizottsága.

Állami jutalmak ipari munkásoknak.

A kisipari és gyári munkások, illetőleg munkaadók figyelmébe.

A kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy évenként bizonyos számú jutalmat ad a kereskedelmi és iparkamarák javaslatára oly ipari munkásoknak, kik hosszú és hűséges szolgálattal és ezzel párosult egyéb kiváló jó tulajdonságokkal erre érdemeket szereztek. E jutalmakból évenként 5 esik a szegedi kereskedelmi és iparkamara területére (Szeged, Hmvásárhely, Baja, Szabadka, Ujvidék, Zombor városok, Csongrád és Bács Bodrog vármegyék) és ezek rendszerint minden évben a karácsonyi ünnepek körül osztanak ki megfélelő ünnepélyességgel. A kitüntetett munkások mindegyike 100 koronát és a jutalmazás indokait tartalmazó elismerő okmányt kap.

A kitüntetésre való javaslatétel és a jutalmak kiosztása a kamara főladatát képezvén,

ráparancsolt a legényekre: Fiaim, énekeljétek! Ezt nem mondtátok maguknak kétszer a katonák. Jókédvük is volt, de meg tudták is, mire való a danolás. Ez a halála őrnagy ur Drupkovicnak. Tudja a jó ég miért, de nem szenvedheti a danolást. Egy pillanat múlva tele tüdőből tele torokkal danolta az egész század:

Mars adjusztirungban álltam egész nap,
Gyenge vállam feltörte a cakkonpakk.
De a szívem nem törte fel semmirem,
Haptákban is érte dolog kedvesem!

Nemcsak a század dalolta, de dalolta a kapitány is. Amint a dal felhangzott, kétségbeesetten kapott füléhez az őrnagy. Rányomta tenyerét, hogy ne hallja a katonák énekét. Belevágta sarkantyuját lova oldalába s kegyetlen káromkodást hallatva, árkon-bokron keresztül elvágtatott. A kapitány ur még egyre biztatta a legényeket:

— Fiaim csak énekeljétek! És azok danoltak, hogy mire a kaszárnyába ért, berekedt a félszázad.

A kaszárnyában az önkéntesen akadt meg a szeme. Észrevette, hogy az arcán kétfelől rövid szakál éktelenkedik. Ilyen szakált közönséges katonának is még kikötés terhe mellett sem szabad hordani, hogy volna hát szabad hordani az önkéntesnek?

Bajszot hordani a katonának muszáj, de csak császár szakált szabad viselnie. Már ha körszakált akar hordani, engedélyt erre a hadtestparancsnoktól kell kérnie. Másféle szakálért meg ne is menjen kérelmezni, mert olyan bizonyos, mint a kétszerkettő, hogy áristomba kerül. A gézengúz önkéntes a reglama világos pa-

fölkérjük a kerület munkaadóit, úgy a gyárosokat, mint a kisiparosokat, hogy közöljék a kamarával azon munkásaik névsorát, az azokra vonatkozó és a jutalomra való érdemeséget bizonyító adatok kíséretében, kiket a jutalmazásra érdemesnek tartanak.

A kitüntetésre való igény előfeltételei a következők: 1. magyar állampolgárság, 2. tényleges ipari munkában való állandó alkalmaztatás (kapus, kocsis, gyári irodaszolga és más ily természetű szolgálatot teljesítő a jutalomra igényt nem tarthat, 3. legalább 15 évi megszokítás nélküli működés az ipari munka körében, (tanoncévek beszámíthatók, évadhoz kötött ipari munkában alkalmazotknál a teljesen betöltött évadok teljes éveikkel egyenértékűnek tekintetnek), 4. a rendes munkabér, vagy munkekerestet évi összege a bejelentés évében 2000 koronát meg nem haladhat.

Mindezen feltételek teljesítése hiteles okiratokkal esetleg a munkakönyvvel, vagy annak hiteles másolatával bizonyítandók. A kellően felszerelt ajánlatok *legkésőbb 1907. évi június hó 5-ig* küldendők be a kamarához. Szeged, 1907 évi május hó 4-én. A szegedi kereskedelmi és iparkamara. *Perjessy László*, titkár. *Szarvady Lajos*, elnök.

HIREK.

Színházi heti műsor. Péntek: Eleven ördög, operett. Szombat először: Déryné ifjasszony. színház-énekekkel. Vasárnap d. u. Czinyibábó, operett; est: először: Parasztszivek, tanyai történet.

Előléptetés. *Bolgár Adolf*, Máv. mérnök, az ujvidéki osztálymérnökség egyik agilis tagja soronkívül az V. rangfokozat 3. osztályából az V. rangfokozat 2. osztályába lépett elő.

Esküdtszéki új elnök. A szegedi kir. ítélőtábla elnöke közhírré teszi, hogy az itteni törvényszéknél szervezett esküdtbíróóság elnökül az 1907. év további tartamára *Csarsch Dezső* törvényszéki elnököt jelöli ki.

Magyarok Bécsben. Húsz esztendő óta kétszázötven Bécsbe ránduló magyarok adták a császárváros idegenforgalmának legnagyobb kontingensét. Hogy milyen arányokban özönlöttek honfitársaink Bécsbe, arról képet adhat az 1888-tól 1906-ig lefolyt tizenkilenc év erre vonatkozó alábbi kimutatása: 1888—56.044, 1889—57.020, 1890—62.194, 1891—61.320, 1892—70.820, 1893—73.685, 1894—69.909, 1895—71.155, 1896—63.479, 1897—68.136, 1898—74.889, 1899—72.727, 1900—75.770, 1901—75.016, 1902—76.294, 1903—75.884, 1904—75.121, 1905—55.023, 1906—34.112. Ennyi volt a felsorolt években a Bécsben járt magyarok száma. Ennek a statisztikának van egy feltűnő adata, az utolsó, mely azt mutatja,

rancsa ellenére mégis oldalszakált növesztett. Ezért bünhődnie kell. A kapitány ur azonban csodák-csodájára nem szólott neki egy rossz szót se, hanem karonfogta és elment vele a városba. Az önkéntes nem tudta mire vélni a dolgot. Rossz sejtelméi voltak, de el se tudta képzelni, mi következik rá. A főtéren egy borbélyüzlet elé értek. Itt megállott a kapitány ur s így szólott:

— Ide bemegyünk s ön lefogja venni arcáról ezt a két loknit. De jól vigyázzon, mert ha még egyszer megnöveszti, a saját két kezemmel fogom megborotválni, de ezt nem köszöni meg.

Ezzel mind a ketten bementek az üzletbe. A kapitány ur bent szivarra gyújtott s gyönyörködve nézte, mint tünteti el a borbély az önkéntes oldalszakálát.

Az őrnagy azt parancsolta, hogy a század délelőtt is, délután is két órával többet excirozzon a szokottnál s ezért a kapitány ur pihenőt adott a legényeknek, este felé pedig elvezette őket a folyóhoz fürödni. A fürdésért nem rajong a katona.

A maga jószántából hébe-korba ugyan szívesen megfürdik, de parancsszóra még fürdeni sem szeret. Aztán meg nem is hal ő, se nem vízi bogár, hogy a vizen gyakorlatokat rendezzen. A folyóparton a kapitány ur mindenkit külön megkérdezte:

— Tudsz-e uszni?

Az öreg katonák tudták, hogy mit feleljenek erre a kérdésre. Mind egyformán felelt, akár tudott uszni, akár nem:

hogy 1906-ban huszezerrel kevesebb magyar lépett át a Lajthán, mint 1905-ben és negyvenzezerrel kevesebb, mint az azt megelőző évben. Ime egy kétségbevonhatatlan számszerű bizonyíték a tulipánmozgalom üdvös hatásának. Akármit beszéljenek is tehát azok, a kik kicsinylően lemosolyogták ezt a mozgalmat, a fent közölt számadatok a tulipán diadalát hirdetik. A számok beszélnek és ezek a számok azt beszélnek, hogy abban az esztendőben, a mikor Magyarországon diadalmas pazarsággal bontotta ki szirmait a magyar virág: sok-sok ezer magyarral kevesebb találkozott, a ki a bécsi sógort gazdagította volna pénzével.

Átiratok. Három átirat érkezett Ujvidék törvényhatóságához. Az egyiket a komáromiak küldték, a gazdasági önállóság érdekében az országgyűléshez intézendő felirat pártolását kérik. A másik kettő a kivándorlás korlátozását kívánja, — Szatmár és Szaboles megyék küldték hozzáink.

Dalok zászlószentelése. Az „Ujvidéki Polgari Magyar Daloskör“-nek pünkösdkor tartandó zászlószentelési ünnepélyére ujabban az „Országos Magyar Dalegyesület“ jelentkezett Budapestről, akit dr. *Kolpaszki István* egyesületi alelnök fog képviselni.

Nyár. Az 1907 ik esztendőnek csakugyan sikerült elhíccselnie a tavaszt. Egy hete még dideregve viseltük a télkabátot, és most, a hosszú pihenőjéről előszedett tavaszi felöltőnk lekvánkozik rólunk. Egy hete még tél volt. Hideg, nyirkos tél. Most pedig itt a nyár. Tavasz egyáltalában nem volt. A szép nyári idő egyszeriben átváltoztatta az utcák képét. A fák szemléltetést lombosodnak és a korzón nyári toalettek és panama-kalapok jelentek meg. De hogy teljes legyen a nyár, és hogy illuzióink egészen kiegészüljenek, feltámadt a por. Valóságos portenger háborog az utcákon. Tenni kellene valamit. Csakhogy nem tesznek semmit. A port le kell nyelnie a közönségnek.

Esküdtszéki bíráskodás. Az ujvidéki esküdtbíróóság ez évi második ülészaka június hó 3. napján fog kezdődni. Hogy meddig tart, ma még nem lehet megállapítani. Eddig 4 ügy van kitűzve esküdtszéki tárgyalásra. A szolgálattevő esküdtteket e hó 15. napján sorsolják ki.

Az ujvidéki függetlenségi párt Ó-Becsén. Az óbecsei választókerületi függetlenségi és 48-as pártja vasárnap e hó 12-én az ottani szerb radikális párttal karöltve együttes népgyűlést tart, amelyen az országos függetlenségi és 48-as párt, nemkülönben a magyarországi szerb radikális párt több kimagasló vezéralakjával

— Igen is tudok, kapitány urnak alásan jelentem.

De nem tudtak, hogy mit feleljenek a fiatalok. Hazudni nem mertek s így az igazsághoz biven az egyik igent s másik nemet mondott. Akik nemmel feleltek, azokat külön csoportba állította. Ide került Vári Szabó is. Ő is azt jelentette, hogy nem tud uszni. És igazat mondott a nagy faló. Hogy az ördögbe tanult volna meg uszni a szent-tornyai tanyákon, mikor az egész környék legnagyobb víze az ugynevezett disznóusztató, ezt pedig meglábolják még a gyermekek is mindenütt.

Mi következik az uszni nem tudó legényekre, jól tudják az öreg katonák. De el nem árulták volna a világot se.

Nekik se árulták el annak idején az öregek. A kapitány ur kötelet kötött a derekukra s három markos legénnyel megfogatta s a folyó közepébe dobatta. Ott aztán kiabálhat, el is merülhet, de nem huzzák ki addig, míg meg nem tanul uszni, vagy míg tele nem itta magát vízzel.

Vári Szabó János került sorra. A nagy izmos legény sehogy sem volt tisztában vele, miért tartanak a vízben gyakorlatokat s hogy mi lesz majd ott az ő kötelessége. Csak azt tudta, hogy most valami veszedelmes utra kell mennie. Kérdőleg tekintett körül, mire az öregek így hivatották:

— Ne félj koma! S e közben derekára erősítették a kötelet.

Kapitány ur Komorovcsák megvizsgálta a kötést s aztán megmagyarázta Vári Szabó Jánosnak, mennyire fontos dolog az a háboruban,

fogja r
básuna
ben az
párt zá
és legk
hazafia
szerbje
ujvidék
óbecsei
számú
gróf,
szónok
ujvidék
ő veze
Ó-Becs
tagja
kesztő
12-én
Ó-Becs
utazás
ide es
II. o.
Legyül
gyöbl
lehesü
terjedt
legujal
Ön
zások a
Ferenc
folyton
igy a k
elkeser
ban Bé
Azonna
Ha
szóváte
kivetet
goztatt
a város
igazság
napi fá
ják kip
berben
adónak
tanács
volt b
voltak)
el. Egy
határoz
könyös
mezejé
a sétat
hogy a
uszas f
a nagy
majd r
mandi
gadták
erősen
vibze.
hallats
egy sz
Eg
szinén
nagyne
ivott s
lett ve
Szabó
sen od
láttam
K
a legé
De ne
dolog
A
rozni
kémler
ha ige
kzik
beszél
zón é
Szabó
mikor
zonyos
E
nem l

fogja magát képviseltetni, de a nagyszabásúnak ígérkező népgyűlésen, amely egyben az óbecsei függetlenségi és 48-as párt zászlóbontása is lesz, Délmagyarország és legkivált Bácsbodrogh, Torontálmezők hazafias függetlenségi és hazafias érzelmű szerbjei tömegesen fognak résztvenni. Az újvidéki függetlenségi párt is engedve az óbecseiek meghívásának, Ó-Becsére nagyszámú küldöttséget meneszt. *Teleki Arvéd gróf*, aki az óbecsei népgyűlés egyik szónoka lesz, táviratilag szólította fel az újvidéki 48-as pártot, hogy vasárnap az ő vezetése alatt nagyszámúban legyenek Ó-Becsén. A küldöttségben pártunk minden tagja részt vehet. Jelentkezni lehet szerkesztőségünkben. Indulás vasárnap, e hó 12-én reggel 4 ó 17 perckor, érkezés Ó-Becsére reggel 6 óra 56 perckor. Visszatérés délután 4 óra 56 perckor, érkezés ide este 7 óra 25 perckor. Odautazás II. o. 3 K 60 fill., III. o. 2.20 korona. Legyünk az óbecsei ünnepeken mennél nagyobb számban jelen, hogy szemtanúi lehessünk az Újvidékről indult és egyre terjedt magyar szerb testveresülési eszmiának legújabb diadalának.

Öngyilkos katona. A most lefolyt sorozások alkalmával besorozták katonának *Spiller Ferencz* újvidéki fiatal embert is, jöllehet ő folyton azt hangoztatta, hogy nagyot hall s így a katonai szolgálatra alkalmatlan. Efölötti elkeseredésében a szerencsétlen fiú a napokban Bécsbe utazott s ott főbe lőtte magát. Azonnal meghalt.

Haldoklik a padadó. Nagyon sokszor szóváltattuk a sétatéri padok ülőhelyei után kivetett 4 filléres fejadót és mindenkor hangoztattuk annak eltörlését, mert amellet, hogy a város erre az adóra ráfizet, jogtalan és igazságtalan is és ép azokat sújtja, akik a napi fáradaimat egyedüli sétatérünkön akarják kipihenni. Szerkesztőnk a tavaly szeptemberben tartott költségvetési vitánál ennek az adónak az eltörlését indítványozta, de a városi tanács 17 szavazatával valamennyi még jelen volt biz. tag szavazatával szemben (16-an voltak) a padadó további fenntartását határozta el. Egy szótöbbséggel mondták ki a kétes értékű határozatot. A közönség a tanács okatlan csökönysége folytán a passiv rezisztenciák mezejére lépett és valósággal bojkott alá vette a sétatéri padokat. — A nagy csökönységgel

hogy a katona uszni tudjon. Megmagyarázta az uszás fortélyát is. Kétszer is elmondta neki, de a nagy tabó még se értette:

— Nem tesz semmit, ha nem is érted, majd meg tanuld magadtól, mondotta s kommandírozott a három legénynek. Ezek megragadták Vári Szabó Jánost. Rávittek a tutajra, erősen meglöbálták a levegőben s bedobták a vízbe. A hullámok szétesaptak. Nagy loccsanás hallatszott és Vári Szabó János úgy elmerült egy szempillantás alatt, mint a balta.

Egy pillanatig se tudta magát a víz felszínén tartani. Hogy komolyabb baja ne essék, nagynehezen kihúzták a partra. Annyi vizet ivott szegény, hogy egy homok pusztnak is elég lett volna. De azért összeszedte magát Vári Szabó János. Gyorsan talpra ugrott és egyenesen oda lépett a kapitány ur elé:

— Kapitány urnak alásan jelentem, nem láttam a vízben sehol az ellenséget.

Kapitány ur Komorovcsák csodálkozva nézett a legényre, nem értette ezt a bolond jelentést. De nem értették a többiek sem. Pedig egyszerű dolog ez nagyon.

A jámbor legény azt hitte, hogy patrullirozni küldte a víz fenekére a kapitány ur, hogy kémlelje ki, tartózkodik-e ellenség a vízben s ha igen, milyen erős, mit csinál, mit szándékozik? Mert a katonának folyton ellenségről beszélnek, ezt kerestetik, zavartatják erdőn, mezőn és a levegőben: ezért kereste ezt Vári Szabó János a vízben is. Vagy ha nem kereste, mikor a partra huzták, eszébe jutott, hogy bizonyosan ez lett volna a kötelessége.

Ezért jelentette a kapitány urnak, hogy nem látott a vízben sehol ellenséget.

az a vége, hogy a városi tanács a május 11-iki rendkívüli közgyűlésen ennek a padadónak eltörlését fogja indítványozni. Csudálatos, ennyi idő kellett, míg a tanács is belátta, hogy az ő „új jövedelmi forrásai” nem sülnék el. Vagy ha ép igen, hát visszafelé. — A padadó tehát meghal. Hosszú, nehéz szenvedés után örökre. Isten nyugosztalja békeségben.

Megzavart Istenisztelet. Kudarcot vallott Újvidéken az az ismert közmondás, hogy fogadd be a tótot, kiver a házadból. Az itteni luteránus egyházat annak idején ugyanis tótok alapították, a kiket azonban az időjárástól fölszaporodott németajku hitsorsosok teljesen kiszorítottak s az egész presbitériumot a saját embereikkel töltötték be. Tavaly szeptember elején, elkeseredett küzdelem után kántortanítónak egy németet választottak meg, a mi annyira elkeserítette a tótokat, hogy szeptember másodikán, a mikor az új kántor a templomban a zsoltárt kezdte énekelni, nagy zúgással kivonultak, s a ki nem akart menni, azt erőszakkal vonszolták ki. Az újvidéki járásbíróság a kolompások közül *Tomanec Pál* szőlőmunkást, *Kovács János* napszámost és *Kollár Mihály* német vallás ellen való vétség miatt három-három hónapi fogházra ítélte. Az itteni törvényszék *Tomanec* és *Kovács* büntetését nyolcz napra, az asszonyt pedig tizennégy napra szállította le a Kuria első büntető tanácsa *Gál Pál* dr. védelme után *elutasította* a vádlottak semiségi panaszát s megokolásában kimondotta, hogy föltétlen közbotrányt okoz az, a ki az istentisztelet megkezdése után a templomból tüntetőleg kivonult.

Elsült fegyver. *Dunai Imre* kádársegéd a buzatéri *Bauer Jakab*-féle kádárműhelyben forgópisztolyát tisztogatta, miközben az elsült és a golyó *Abt Sándor* kádársegéd bal karjába furdott. A rendőrség az eljárást gondatlanság miatt megindította. *Abt Sándor* állapota nem veszélyes.

Kötözőködő legény. Nagy esődületet okozott a Fő utcán *Morvai Pál*, aki ittas állapotában minden járókelőbe belekötött. A vége a nagy virtuskodásnak az lett, hogy a kackiás legényt jól elverték, sőt mi több, a rendőrség még gondozás alá is vette.

Botrány a sétatéren. *Varga Jllés* vasárnap délután a sétatéren, amikor arra a legtöbb ember sétált, oly parázs botrányt rögtönzött, hogy az arra menők nem győztek eléggé gyorsan menekülni. Az 1. számú rendőr a duhaj legényt leakarta szerelni, de *Tolnai Viktor*, az előbbinek barátja *Varga* segítségére sietett és a rendőrt is bántalmazta. Mindkettőt előállították.

Szereti a galambokat. *Petrócón*, tavaly nyáron, egyik szép este *Fabri János* 17 éves suhanc bemászott *Gell Károly* bádigos udvarába s onnan 7 drb. fagyalambot ellopott. A törvényszék szombaton tárgyalta a vitézi tetet, mely alkalommal a fiatal vádlott beösmerte ugyan a cselekmény elkövetését, de azért felmentését kérte, mert nem rosszaságból lopott, hanem mert nagyon szereti a galambokat. A bíróság a galambkedvelő nebulót 6 havi börtönre ítélte. Vádlott az ítéletet megfélebbzte.

Kisiklott tehervonat. Szerda délután egy rendkívüli tehervonat, mely innen délután 3/4 órakor ment el, Pétervárad-majon állomásnál hibás váltógazítás folytán kisiklott. A pálya annyira megrongálódott, hogy a közlekedés csak átszálással történhetik. Sem emberéletben, sem vagyonokban kár nem történt. A pályát egész éjjel szakadatlanul javították, úgy hogy a közlekedés tegnap reggel már rendesen volt lebonyolítható.

Politikai főmunkatárs: Kalmár Antal dr.

Felolós szerkesztő: Mayer József.

Társszerkesztő: Medvetzky Imre dr.

GRAND
HOTEL MAYER

UJVIDÉK.

I. rendű szálloda.

1865. szám.

tkv. 1907.

Árverési hirdetmény.

A titeli kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Weithoffer Ede tündéresi lakos végrehajtónak — Vlaovits Illés tündéresi lakos végrehajtást szenvedett ellen 654 kor. tőke és jár. erejéig folytatott végrehajtási ügyében a tündéresi 271. számú betétben Vlaovits Ilia (nős volt Márcs Szlávnával) nevében felvett A. I. 1—2 sor 198. és 199. hrsz. 52. ö. i. számú ház, 535 □-öl udvar és a 663 □-öl beltelekbeli kert 750 korona az A. 1. sor 601. hrsz. 1109 □-öl szántó az „Ujdülőben” 201 korona; a A. 1. sor, 511 hrsz. 474 □-öl szőlő az „Ujdülőben” 64 korona; az A. 1. sor 1254. hrsz. 291 □-öl szántó a heréskertekben 75 korona; az A. 1. sor 1483. hrsz. 1 hold 9180 □-öl szántó a kaszálóban 468 k; A. 1. sor, 518. hrsz. 436 □-öl szántó az „Ujdülőben” 79 korona becsáron nyilvános árverés útján el fog adatni.

Megjegyeztetik, hogy az árverés az A. 714. sorszám alatti jöszágtestre Milutinov Kátá javára bekebelezett élethoszigliani haszonélvezeti jogát nem érinti, amennyiben azonban az ingatlan oly áron adatik el, hogy abból a haszonélvezeti jogot megelőző mintegy 8000 korona erejéig terjedő követelés fedezetét nem találja, az árverés a haszonélvezeti jogra való tekintet nélkül a jöszágtestre újból megtartandó.

Határnapul 1907. évi június hó 3-ik napjának délutáni 3 órája Tündéres község-házához kitűzetik, oly hozzáadással, hogy az ingatlan ezen határnapon a becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a fenti becsár a melynek 10%-át venni szándékozik készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal, vagy az 1881. évi 3333. számú I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltató kötelesek.

Vevő köteles az árverési vételárát 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt 30 nap, a másodikat 45 nap és a harmadikat 60 nap alatt az árverés jogerejétől számítva és pedig mindig az árverés napjától számított 5%-os kamatokkal együtt a titeli kir. adóhivatalnál lefizetni.

Titelen, 1907. évi február hó 14-én.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóságnál.

Dr. Petrovics,
kir. albiró.

92.1—1.

1416. sz.

tkv. 1907.

Árverési hirdetmény.

A titeli királyi járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a sajkásgyörgyei szerb hitelszövetkezet sajkásgyörgyei bejegyzett cég végrehajtónak Topálov János dunagyárdonyi lakos végrehajtást szenvedett ellen 30 korona tőke és járulékaik iránt folytatott végrehajtási ügyében az újvidéki királyi törvényszék, s a titeli királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság területén a dunagyárdonyi 343. számú telekkönyvi betétben Topálov János (nős, Nedelykov Kátával) nevében felvett az A. I. 1—2. sor 165. és 167. hrsz. 572 négyszögöles kert a beltelekben s 151 négyszögöles udvarral bíró 58. összeirási számú ház 696 korona, az A. I. 2. sor 270/I—II. hrsz. szám irónnal 895 négyszögöl területűnek jelzett kert a beltelekben 210 korona 70 fillér becsáron, továbbá a dunagyárdonyi 345. számú telekkönyvi betétben úzevgy Bugarin Zsivkóné született Ignatov Lenka és Topálov János (nős, Nedelykov Kátával) nevében felvett az A.

I. l. sorszámú 617 hrszám 538 négyszögöl területű szántó a vinográdi dűlőben a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 98 korona becsáron, továbbá a dunagárdonyi 347. számú telekkönyvi betétben az A. l. l. sor 786/1. hrszám alatt felvett 4 hold 914 négyszántóból 8 Kokicza dűlőben Topálov Jánost illető 1/8 rész 2670 korona becsáron, végül a dunagárdonyi 332 számú telekkönyvi betétben Pasics Ignác nevén felvett az A. l. l. sor 270/1-a hrszám irónnal 200 négyszögöl területűnek jelzett kert a beltelekben 47 korona 50 fillér becsáron nyilvános árverés útján el fog adatni.

Határnapul az 1907. évi május hó 31. napjának délutáni 3 órája Dunagárdony község házához kitűzetik, oly hozzáadással, hogy az ingatlan az e határnapon a becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a fenti becsár a melynek 10%-át venni szándékozik készpénzben, vagy az 1881. évi XX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. számú igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött hezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni kötelesek.

Vevő köteles az árverési vételárát 2 egyenlő részletben és pedig az elsőt 15 nap alatt, a másodikat 45 nap alatt az árverés jogerejétől számítva és pedig mindig az árverés napjától számított 5%-os kamatokkal együtt a királyi adóhivatal, mint bírósági letétpénztárnál lefizetni.

Kelt Titelen, 1907. évi február hó 11. napján.

A királyi járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál.

Dr. Petrovics,
kir. albiró.

Van szerencsém közhírré tenni, hogy ügyvédi irodámat

Ujvidéken, Uri-u. 28. sz. a.

megnyitottam.

Tisztelettel
dr. Rózsa Miksa,
köz- és váltó-ügyvéd

Répa-Mag óvári, obendorfi

óriás Duppani zab. Dollár zab, Székely és kora amerikai lófogú tengerik Karós és törpe babok. Gyorsfejlődési Poland china

Magyar-bikák kan-

cok, Pekingi gácsérok. Lámpanélküli költőgépek Pekingi kacsa-, emdei lud-, fehér és fekete Orpington toljásokra előjegyzéseket elfogad

gróf TELEKI ÁRVÉD

drassói uradalmi intézősege. u. p. Koczka.

Med univ.
Dr. KÁRMÁN JÁNOS

lakását május elsejétől kezdve
== TEMERINI-UTCA 6. sz. ==

(Farkas-féle házba) helyezte át, hol

orvosi és fogorvosi

gyakorlatát folytatja.

Rendelés: 9-12 és 2-5.

84.8-4.

3 régi szó

3 új szó ..

Altvater

Altvater

Gessler

Gessler

Jägerndorf

Budapest

52-6

Mindenemü gyomorhaj, aranyér, emésztési zavar, időszakl vagy állandó székrekedés s az ezekkel járó következmények legbiztosabb hatású gyógyszer az orvosi tekintélyektől ajánlott

Cascara-Sagrada

LABDACS.

(Székesfehérvári korona-pilula).

Ezen nem drastikus hatású növény laxanszer, nem rontja a gyomrot, mint a többi hashajtó, fokozza az étvágyat, és a beteg működését elősegíti. Egyedüli szer, melyet a természet nem szok meg gyakori használat mellett sem.

1 üveg ára (50 labdaosossal) 1 korona.

1 próba doboz (12 labdaosossal) 30 fillér.

3 korona és 45 fillér előzetes beküldése mellett 3 üveg vagy 10 doboz bérmentve szállítatik. Megrendelések azonnal teljesíttetnek az egyedüli készítőnél: Czollner Vinózo „Magyar korona” gyógyszerárában, Székesfehérvárott (Gróf Zichy-ház) 42.30-16.

Tisztelt háziasszony!

Ne hagyja magát új cikória-csomagok feldicsérlése által megtéveszteni, hanem legyen inkább arról meggyőződve, hogy a már sok év óta az Ön háztartásában is kipróbált

valódi :Franck: kávé-pótlék

a legjobb és továbbra is az fog maradni. —

Ügyeljen azonban, sürgősen kérjük, — pontosan ezen

védjegyeinkre

és

aláírásunkra:

Védjegy. D. X 7402 D. 6 II.

Védjegy.

Védjegy.

Franck Henrik Fia
Kassa.

Benkő sorsjegye Bankó!

AZ I. OSZT. SORSJEGYEK ÁRAI:

1/8 K1.50

1/4 K3.-

1/2 K6.-

1 K12.-

BENKŐ BANK BUDAPEST, ANDRÁSSY-UT 60.

Sorsjegyeink Ujvidéken kaphatók: Böhm Josefín dohánytőzsde, futaki-u., Fried Adolf, Fuchs József fő-u. 13., Mundrusz Helén trafik, temerini-u. 12., Rosenblüth Samú Duna-utca, Yasa Yuskevic 86.5-2.

Nyomatott Hirschenhauser Benó könyvnyomdájában Ujvidéken.